

De Vrede Gods

1. De vrede van God in het licht van de bedeling der genade.

Romeinen 1:7

"Allen, die te Rome zijt, geliefden Gods, en geroepen heiligen, genade zij u, en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus."

De vrede **van** God, de brieven van Paulus beginnen er allemaal mee. De Bijbel spreekt over vrede. Vrede, vrede, vrede...vrede, geen gevaar, mensen zoeken vrede, in de hele wereld.

We weten wat er aan de hand is in het Midden Oosten, men zoekt rechtvaardigheid, de wereldleiders komen bij elkaar en hebben het over rechtvaardigheid en vrede in deze wereld.

Dat is al duizenden jaren zo en er is nog steeds geen vrede in de wereld.

Mensen zoeken ook in hun relaties vrede, ze willen graag vrede met de burens hebben.

Maar wat we merken wat mensen vooral missen is dat mensen de **innerlijke** vrede missen.

En heb ik vrede met God? De religies, kijk maar om u heen, zijn allemaal bezig om die vrede met God te krijgen en die hebben ze niet, ze missen iets en ze willen zekerheid hebben dat ze vrede met God hebben.

Paulus begint zijn brieven telkens met: **Genade zij u en vrede.**

En als Paulus daar over spreekt, en het is vooral Paulus in zijn brieven die daarmee begint, verklaart hij dat God nu in een houding van vrede is met de mensen.

We moeten dit goed zien in het licht zoals Paulus het schrijft, we moeten het woord der waarheid recht snijden.

Want is het altijd vrede geweest? Mensen denken als ze om zich heen kijken dat de dingen die in de wereld gebeuren een straf van God kunnen zijn.

Op 9 september 2001 dachten vele gelovigen dat het een straf van God was voor het goddeloze leven dat Amerika leidt.

Toch hebben ze het niet goed begrepen en het is allemaal terug te voeren op het feit dat men de aparte bediening van de apostel Paulus niet erkent, met een Bedeling die aan hem gegeven is, voor ons die heidenen zijn.

Dat verklaart alles!

Als je bril stuk is kun je niet alles scherp zien. Zo ook als je de apostel Paulus niet erkent zul je zien dat er vragen en verwarring blijven. Met andere woorden: ***Ik snap het niet.***

De bedeling der genade echter verklaart alles!

Want hoezo zegt Paulus dan: ***De vrede van God zij met u?***

Het is een verklaring in elke brief, dat God nu geen God is van straffen, van oorlog, maar Eén die in genade en vrede met de wereld is. Hij is nu in vrede met ons.

Hoe zit dat dan precies, is dat altijd zo geweest?

Daar zit natuurlijk wel een verhaal, een geschiedenis aan vast.

Gaat u met mij mee naar Handelingen.

Want hoe kan dat, als we naar deze wereld kijken, wat er allemaal gebeurt. Hoe kan God dan genade en vrede zijn?! Mensen zeggen ook vaak tegen ons: ***Nou, als ik die God was, dan zou ik er wat aan doen!***
"Dan zou ik een einde aan al die ellende aan maken, God is toch liefde..."

Zo is God ook, en Hij gaat er ook éénmaal een eind aan maken, dat weten we, in de toekomst als Christus terugkomt op aarde.

We gaan naar Handelingen 7, de Heere Jezus Christus is gekruisigd, Petrus heeft de Heere Jezus Christus aangeboden, aan wie? Aan het volk Israël. Ze hadden de Messias gekruisigd.

Hij beschuldigt hen van de kruisiging van de Heere Jezus en zegt daarom in Handelingen 2:38:

"Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen"

Want als je dat niet doet...Hij komt terug! En hoe komt Hij dan terug naar deze wereld? Op aarde om te regeren, maar daar gaat nog iets aan vooraf. Hij gaat de wereld oordelen, Hij gaat straffen, Hij gaat oorlog voeren in deze wereld.

Maar Petrus heeft nooit aan **heidenen**, de oplossing voor ons probleem verkondigd dat Christus stierf voor onze zonden en opgestaan is voor onze rechtvaardigmaking. En dat de heidenen daardoor vrede met God zouden krijgen. Nee! **NOOIT** heeft Petrus dat verkondigd!

Nee, hij heeft met Pinksteren ***aan Israël*** verkondigd dat Jezus Christus op dat moment boven zit en dat hij terug zal komen. En dat zal niet een leuk moment zijn, ***want dan gaat Hij oordelen!*** En in Han. 2:19-20 zien we Petrus Joel aanhalen die geprofeteerd heeft over het oordeel wat over Israel komen gaat.

Hand. 2:19-21

"19 En Ik zal wonderen geven in den hemel boven, en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur, en rookdamp.

20 De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat de grote en doorluchtige dag des Heeren komt."

En als je niet onder deze toorn wilt komen dan zal je in de naam des Heeren moeten aanroepen want dan zal je zalig/gered worden. DusnIsrael doe vers 21!

"21 En het zal zijn, dat een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden."

En die naam is Jezus die God tot Heere en Christus gemaakt heeft:

Handelingen 2:36 *"Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt."*

Daarom: "**bekeer u**" in vers 28:

Handelingen 2:38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Maar niet iedereen doet dat. We weten dat de Heere Jezus Christus is gekruisigd, Hij is opgevaren naar de hemel en we zien dat de Heilige Geest is uitgestort. En wat doet men? De leiders van het volk accepteren Hem niet. Wat zegt dan Stefanus tegen hen in **Handelingen 7:51** :

"Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij."

Fysiek waren ze besneden, maar innerlijk niet. Wat hebben ze gedaan? Ze hebben de Heilige Geest weerstaan.

De Heilige Geest was uitgestort met Pinksteren, Hij was beloofd, het nieuwe verbond, de Messias is gekomen en Hij komt straks weer terug om Zijn Koninkrijk op aarde te vestigen.

Maar **éérst** oorlog en oordeel!

Ze hebben Hem namelijk weerstaan en wat zegt de Heere Jezus in **Matt. 12:31** :

"Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal den mensen vergeven worden ; maar de lastering tegen den Geest zal den mensen niet vergeven worden."

Wat zien we hier gebeuren? Dat uiteindelijk Israël als volk de zonde tegen de Heilige Geest heeft begaan.

En wat moet er dan gebeuren in **Handelingen 7:56**:

"En hij zeide: Ziet, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des mensen, staande ter rechter hand Gods."

Hier is iets heel ergs aan de hand, er is hier een climax in de geschiedenis van de mensheid.

In de geschiedenis van Israël, maar ook voor de wereld.

De Heere Jezus **stáát** op dat moment en Hij staat op dat moment om te komen om te oordelen, waar Petrus al voor gewaarschuwd had: ***Hij komt terug en u moet u bekeren.***

Later bevestigt Petrus het opnieuw dat als **het volk** Jezus niet aanneemt als hun Messias/Christus dan is het afgelopen met ze. Dan worden ze geoordeeld en vernietigd.

Handelingen 3:23 *"En het zal geschieden, dat alle ziel, die dezen Profeet niet zal gehoord hebben, uitgeroeid zal worden uit den volke."*

Het volk als zodanig heeft zich niet bekeerd, dus de Heere Jezus is gaan staan om te komen om te oordelen!

We zijn nu een hele tijd verder, al 2000 jaar! Maar als we om ons heen kijken dan nog steeds zien we Hem nog steeds niet teruggekeerd.

Op dat moment was het nog niet bekend van Paulus en de verborgenheid. Er stond iets heel belangrijks te gebeuren, namelijk: oorlog!

Oordeel over deze wereld, over Israël en daardoor ook de rest van de wereld. De Bedeling der Genade was toen niet bekend.

Dus het nieuwe verbond dat God beloofd had onder het Oude Testament is in werking getreden, de Heere Jezus sterft aan het kruis, Zijn bloed heeft Hij gegeven en ook dat accepteert **het volk** niet.

Handelingen 2:34

*"Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De Heere heeft gesproken tot Mijn Heere: **Zit** aan Mijn rechter hand,"*

Dus de Heere Jezus is opgevaren naar de hemel en Hij zit aan de rechterhand van de Vader. Maar er is een: ***Totdat***, want in vers 35 zegt hij:

Handelingen 2:35

*"**Totdat** Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten."*

De Heere Jezus zit dus, nadat Hij is opgevaren naar de hemel, aan de rechterhand van de Vader. Maar er staat nog een **totdat**. Hij blijft zitten, maar er komt een moment dat Hij gaat staan.. Hij is verworpen. De Vader zegt: Jij moet zitten blijven, **totdat** de tijd komt om Zijn vijanden te vernietigen. Dus Hij zit wel, maar het is **tijdelijk**.

En dan zien we dan bij Stefanus dat **die tijd aangebroken is** . Want Hij gaat staan. Waarom?

Om de vijanden, die tegen de Heere en Zijn Gezalfde zijn om die te gaan straffen, oordelen, oorlog te gaan voeren. Hebreeën laat dat heel mooi aan ons zien. De Hebreeënbrief is aan Israël, aan de Hebreeën geschreven, aan de gelovige Joden.

Niet de gelovige Joden in het lichaam van Christus, wat vaak geleerd wordt, maar aan de gelovige Joden van het volk Israël, die het Koninkrijk op aarde in zullen gaan.

Hebreeën 10:11

"En een iegelijk priester stond wel alle dagen dienende, en dezelfde slachtofferen dikmaals offerende, die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen;"

De priester **stond** elke dag in de tabernakel, tempel. Zijn werk was nooit af. Er stond geen stoel in de tabernakel waarop hij even kon gaan zitten. Het werk ging dag en nacht door. Het offeren ging dag en nacht door. Er was altijd iemand aanwezig, het werk was nooit af. Maar:

Hebreeën 10:12

"Maar Deze, een slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechter hand Gods;"

U ziet dat Hij nu is **gezet** aan de rechterhand Gods. Waarom? Omdat het werk **af** is!

De Heere Jezus Christus is een priester en Hij heeft Zichzelf geofferd en is nu gezeten.

Hij kon gaan zitten omdat het werk van de verlossing gedaan is.

Door Zijn bloed. Er hoeft niet meer geofferd te worden, er is geen offer meer nodig om de zonde weg te nemen.

*"Voorts verwachtende, totdat Zijn vijanden gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten." **Hebreeën 10:13***

Hier ook weer: **Totdat**. Hij verwacht iets, Hij gaat zitten. Soms verwacht je wel eens bezoek, dan zit je en dan heb je afgesproken om 8 uur, half 9, maar dan zit ik toch anders als dat ik een avond niets te doen heb. Ik verwacht iets, er komt iemand en als hij komt dan sta ik op.

Zo is de Heere Jezus ook nadat Hij gekruisigd, opgestaan en opgevaren naar de hemel aan de rechterhand van de Vader gezeten. Maar Hij zit daar tijdelijk, want Hij verwacht dat Zijn vijanden gezet zullen worden tot een voetbank voor Zijn voeten. Hij zal éénmaal gaan staan en terugkomen naar deze wereld om Zijn vijanden te vernietigen.

En dat is wat de mensen wel eens tegen ons zeggen: Waarom doet Hij er niets aan?!

Hij doet er echt wel wat aan, alleen **nu nog niet!**

En dat verklaart Paulus : omdat we in de Bedeling der Genade leven.

Genade en vrede zij u van God heeft met Paulus te maken.

Christus weet dat Hij nog een keer gaat staan, maar niet om het verlossingswerk opnieuw te doen, maar om te komen om te oordelen.

Het Koninkrijk van God op aarde **komt niet in vrede**, dat klinkt misschien wel gek, maar dat gaat niet onopgemerkt, niet in vrede.

Psalm 110 zegt dat. Maar dat is heel anders dan hoe Paulus spreekt!

Want daar lezen we:

*"Een psalm van David. De HEERE(God de Vader)heeft tot mijn Heere(Christus) gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten." **Psalm 110:1***

En hoe gaat God dat nu doen? Kijk maar in vers 5:

*"De HEERE is aan Uw rechterhand; Hij zal koningen verslaan ten dage Zijns toorns." **Psalm 110:5***

Christus zal straks de koningen die in opstand komen verslaan in de dagen Zijns toorns. Dan zit Hij niet meer, maar dan **stáát** Hij.

"Hij zal recht doen onder de heidenen; Hij zal het vol dode lichamen maken; Hij zal verslaan dengene, die het hoofd is over een groot land."

Psalm 110:6

Recht doen is geven wat ze verdienen, dat zien we gebeuren in de grote verdrukking. Er zal een gigantische veldslag komen en Hij zal de antichrist verslaan. U ziet het is een enorme gebeurtenis die absoluut niets met genade en vrede te maken heeft. Als Christus komt moet Hij eerst die vijanden tot een voetbank voor Zijn voeten maken, Hij zal ze verslaan en dan zal Hij het Koninkrijk vestigen op aarde en gaan regeren.

Daarom zei Christus in **Matt. 10:34**:

*"Meent niet, dat Ik gekomen ben, om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het **zwaard**."*

Zie ook **Deuteronomium 32: 5-6, 18, 20, 35, 41-42**, en **vers 43** wat spreekt over Zijn 2de komst naar beneden op aarde en dán pas is er vrede. Dan is hij pas de Vredevorst uit **Jesaja 9:6**.

Als we teruggaan naar Handelingen 7:56 gaan, dan begrijpen we dit, als we dit in ons achterhoofd hebben.

"En hij zeide: Ziet, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des mensen, staande ter rechter hand Gods." **Handelingen 7:56**

Hij staat op dat moment om te komen, om die koningen en al Zijn tegenstanders te verslaan. Er brak op dat moment ook een grote vervolging uit voor de gemeente. Volgens het programma van God zou dat nu allemaal gaan gebeuren en toch is er een moment in de tijd geweest waarop God heeft ingegrepen. Maar niet zoals wij op basis van alle profetieën hierover zouden gedacht hebben

Want wat is er gebeurd? Hij zou naar beneden komen om Israël te oordelen omdat Israël zich op dat moment samen met de heidenen heeft geschaard tegen God: Tegen de Heere en Zijn Gezalfde, tegen Christus, de beloofde Messias, de Redder voor deze wereld.

*"Want gelijkerwijs ook **gijlieden eertijds** Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid;"* **Romeinen 11:30**

Gijlieden, dat zijn wij, de heidenen.

Doordat Israël ongehoorzaam is geweest zegt Paulus dat wij nu barmhartigheid hebben verkregen.

Eertijds, wanneer was dat? Dat was op het moment met Babel, toen heeft God de heidenen allemaal aan hun lot overgelaten.

God geeft hen wat ze willen: *"Willen jullie zonder Mij? Ok, dan ga ik nu verder met Abraham. Ik ga Mijn eigen volk formeren."*

Dus op dat moment zijn de heidenvolken in vijandschap met God, in ongehoorzaamheid besloten. *OK, jullie willen zonder Mij, jullie mogen zonder Mij...!*

Ik ga apart van jullie, met Israël een volk formeren en die geeft Ik Mijn wetten en die zullen Mijn heil verkondigen aan de wereld en aan jullie.

"Alzo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geweest, opdat ook zij door uw barmhartigheid zouden barmhartigheid verkrijgen."

"Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn." **Romeinen 11:31,32**

Als je dan nadenkt wat er gebeurt is bij Stefanus, dat Hij ging staan, dat Hij klaar stond om te oordelen. Nu lezen we dat God hen allen, zowel de

Jood als de heiden onder de ongehoorzaamheid besloten, **ze zijn allemaal in vijandschap met God**, opdat Hij hen allen barmhartig zou zijn. Dus Hij is nu barmhartig naar ons allemaal, naar de Jood, het volk Israël dat in vijandschap is met God en de heiden.

God is liefde, Hij is rechtvaardig, Hij is barmhartig naar ons toe, naar ons allemaal.

Hoe kan dat? Geen oordeel, maar barmhartigheid! Terwijl we allemaal in vijandschap zijn met Hem? Hoe kan dat?

De oplossing ligt in 2 Korinthe 5, daar komen we op het punt van de verzoening. Juist omdat wij allemaal in vijandschap zijn besloten, in ongehoorzaamheid, is er verzoening nodig. Gevolg: vrede.

God heeft iets aan het kruis gedaan en dat heeft Hij aan Paulus geopenbaard, waardoor Hij nu aan de wereld kan zeggen, al 2000 jaar lang, dat Hij in vrede met de wereld is.

God is in vrede met de wereld, niet alleen met ons gelovigen, maar ook met de ongelovigen. Andersom is een ander verhaal, de ongelovigen zijn niet in vrede met God, maar toch Hij met hun wel.

Hij biedt ze ook wat aan. Hij reikt hen Zijn vrede aan. En hoe doet Hij dat? Door de boodschap van verzoening:

"En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft."

2 Korinthe 5:18

Dus God heeft ons allen, Jood en heiden, de hele wereld met Zichzelf verzoend. Dat wil zeggen in een staat van vrede gebracht. Hoe kan dat dan? Dat is door het kruis.

"Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd." **2 Korinthe 5:19**

Waar was dat? Dat was op Golgotha. God was in Christus, aan het kruis, in Zijn Zoon de wereld met Zichzelf verzoenende. En de wereld is de wereld, dat is de **gehele** wereld.

En dat heeft Petrus **niet** verkondigd. Petrus heeft **nooit** verkondigd dat God Zichzelf in Christus met ons heidenen heeft verzoend, helemaal niet. Petrus beschuldigde hen juist van de kruisiging.

Hier zien wij nu iets waar wij nu juist door het kruis in kunnen roemen en waardoor wij de verzoening gekregen hebben.

God heeft de hele wereld met Zichzelf in een staat van vrede gebracht, dus met andere woorden: **Christus zit weer!**

En dat is inmiddels al zo'n 2000 jaar het geval sinds de Bedeling der genade begonnen is (Efeze 3:2) sinds de bekering van Paulus in Handelingen 9 en nog steeds niet geëindigd op het moment dat ik dit schrijf. Hij stond om te oordelen, maar met de bekering van Paulus is Hij weer gaan zitten.

Efeze 1:20 "Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; **en heeft Hem gezet tot Zijn rechterhand in den hemel**"

Efeze 2:6 "En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede (= samen met Hem) **gezet in den hemel** in Christus Jezus"

Kol. 3:2 "Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, **waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.**"

Nu brengt Hij de boodschap van verzoening.

...hun zonden hun niet toerekende...Als we dan naar deze wereld kijken en alles wat er gebeurt dan heeft dat **niets** met straf van God te maken. Ook als u ongehoorzaam bent of iedereen die iets verkeerd doet: **God rekent hun de zonde niet toe!** Nee, omdat Hij de wereld met Zichzelf verzoend heeft.

Dus Hij heeft **wél** wat gedaan! En dat is het antwoord op "Waarom doet God er niets aan!". Dit heeft Hij eerst gedaan voordat Hij het andere gaat doen, namelijk deze wereld oordelen.

Hij heeft nu in deze Bedeling der Genade het Woord der verzoening in ons gelegd:

"Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen." **2 Korinthe 5:20**

Laat u met God verzoenen! Dat heeft God gedaan en Hij biedt het de mensen aan om die vrede met Hem te krijgen. Dat is de houding van God naar deze wereld, Hij rekent hun de zonde niet toe.

Kan dat dan? Dat kan toch eigenlijk niet, Hij moet toch de zonde toerekenen? God is toch een God van rechtvaardigheid? Oog om oog, tand om tand! Inderdaad op Golgotha is het oog om oog, tand om tand uitgevoerd, want de zonde is toegerekend. Aan Gods rechtvaardigheidseis is voldaan:

2 Korinthe 5:21 "Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem."

Dus de zonden rekent Hij Zijn Zoon toe en daardoor ben ik nu verzoend met God en dat is nu wat Paulus bedoelt met: **De genade en de vrede van God zij met u!**

Het is een verklaring van Gods houding in deze tijd naar de hele wereld.

Iedereen leeft nu wel in vijandschap met God, maar hij hoeft niet in vijandschap met God te blijven, want God biedt hem de vrede aan. Namelijk door Zijn Zoon Jezus Christus aan het kruis, die voor hem gestorven is om daardoor verzoend te kunnen worden met God. God is nu in vrede met de wereld, andersom echter niet! Dat wil niet zeggen dat je dan gered bent, want Hij zegt: *Laat je met Mij verzoenen*. Dus je moet het wel aannemen en vanaf dat moment bent u verzoend met God. En dat is wat God dus nu doet: Zijn genade en vrede aanbieden aan iedere vijand van Hem voordat hij deze wereld gaat oordelen.

En deze tijd van *Genade zij u, en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus*" waar we deze studie mee begonnen kan elk moment aflopen door onze afhouwing, de Opname, zie **Rom. 11:22-25**. En dan is de toekomstige toorn aangebroken waarvan Paulus in **1 Thes. 1:10** zegt dat we daarvan gered zijn. Hoe? Door de opname.

Want dan komt de tijd van oordeel en oorlog:

Openbaring 19:11 *"En ik zag den hemel geopend; en ziet, een wit paard, en Die op hetzelfde zat, was genaamd Getrouw en Waarachtig, **en Hij oordeelt en voert krijg in gerechtigheid.**"*

Dan zijn we nu gekomen op het volgende punt en dat gaan we de volgende keer behandelen, nl. :

De vrede **met** God;